

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 125

гр. Плевен, 16.02.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН, I ВЪЗ. НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
закрито заседание на шестнадесети февруари през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: ЕМИЛ СТ. БАНКОВ

Членове: КРИСТИНА АНТ. ЛАЛЕВА
БОРИСЛАВА ИЛ. ЯКИМОВА

като разгледа докладваното от КРИСТИНА АНТ. ЛАЛЕВА Въззивно частно
наказателно дело № 20234400600161 по описа за 2023 година

ПРОИЗВОДСТВО ПО РЕДА НА ЧЛ.243 ал.VI от НПК.

-

В Плевенския окръжен съд е постъпила жалба от Г. П. Г. срещу
Определение № 7 от 20.01.2023 година постановено по ЧНД 378/2022 година
по описа на Районен съд Левски, с което е потвърдено Постановление от
09.12.2022г. за прекратяване на наказателното производство по досъдебно
производство №ЗМ176/ 2022г. по описа на РУ – Левски, пр. пр. №1832/2022 г.
по описа на РП – Плевен за престъпление по чл. 206, ал.1 от НК. Въззивният
жалбоподател твърди за наличие на уговорка между него и новият собственик
на имота - Г.Е.А. относно движимите вещи от апартамента да се оставят в
гаража до окончателното им изнасяне, както и че гаражът не е бил включен в
оценката на имота. Във връзка с твърденията си сочи, че за липсващото
обзавеждане е представил опис с приблизителна цена.

С обжалваното определение Районен съд Левски е потвърдил на
основание чл. 243 ал.V т.1 от НПК Постановление на Районна прокуратура
Левски по досъдебно производство № ЗМ176/ 2022г. по описа на РУ –
Левски, с което е прекратено воденото срещу неизвестен извършител
наказателно производство за престъпление по чл. 206 от НК.

Плевенският окръжен съд, като се запозна с материалите по
досъдебното производство, Постановление за прекратяване на наказателното

производство от 09.12.2022 година, Определение на Левчанският районен съд по ЧНД 378/2022 година и доводите на жалбоподателя, намира за установено следното от фактическа и правна страна :

Плевенският окръжен съд приема, че жалбата е допустима, като подадена в срок от лице, имащо право на жалба. По същество жалбата е неоснователна.

Досъдебното производство е образувано на 19.07.2022г. затова, че на неустановен ден през 2021г. в гр. Левски, обл. *****, противозаконно са присвоени чужди движими вещи, собственост на Г. П. Г., които владеел - престъпление по чл.206, ал.1 от НК. По досъдебното производство не са привлечени лица в качеството на обвиняеми. В хода на досъдебното производство са събрани основно гласни доказателства относно обстоятелството свързано с твърденията на жалбоподателят, че между него и новият собственик на имота е постигната устна уговорка за съхранение на вещите в гаража към жилищния имот, както и относно обстоятелството, че част от тях физически са изнесени от гаража и изхвърлени. Писмените доказателства са относно промяната в правото на собственост върху недвижимият имот.

С Постановление от 09.12.2022г. година на Районна прокуратура Плевен е прекратено воденото срещу неизвестен извършител производство за престъпление по чл.206 от НК на основание чл.24 ал.1 т.1 от НПК. В мотивите към обжалвания прокурорски акт се сочи, че не се събират данни за осъществен състав на престъпление по чл.206 от НК.

От събраните по досъдебното производство доказателства, както прокурора, така и първият съд е приел за безспорно установено, че св. Г. П. притежавал имот в гр. Левски, като поради неплащане на вноските по изтеглен кредит, имотът бил обявен за публична продан от ЧСИ. По повод образуваното съдебно изпълнително производство в публичната продан участвал и св. А., който бил класиран на първо място и заплатил обявената цена. С постановление на ЧСИ имотът му бил възложен. Г. П. в показанията си заявява, че в деня на търга се запознал с купувача и се договорили П. да откупи къщата си с пари, които очаквал да получи от друго място. Св. П. обжалвал действията на съдебния изпълнител, което мотивирало Г. да отмени първоначалната устна уговорка постигната от двамата в неформален

разговор в деня на търга. Тук следва да се посочи, че от данните по делото може да се направи извод, че това е бил само неангажиращ от правна гледна точка разговор между двамата, където дори и в устна форма не са постигнати никакви общи съглашения или воля на страните относно съществени елементи на една бъдеща сделка / за която закона изисква писмена форма / като цена, срокове и т.н. Г. известен период от време, след прехвърляне на собствеността, продължавал да обитава имота въпреки настояването на новия собственик да му предаде владението. Г. започнал изнасянето на движимите вещи, като една част от тях оставил в гаража, находящ се в дворното място. Жалбоподателят поддържа версията, че бил постигнал уговорка със собственика да съхранява вещите именно в това помещение. От доказателствата по делото обаче се установява, че Г. неколкратно подканвал жалбоподателят да изнесе вещите си от вече собственият му недвижим имот. Показанията на този свидетел следва да се кредитират с доверие, тъй като се подкрепят и от показанията на св. А. относно моментите на уведомление на жалбоподателят както относно промяната във собствеността, така и уговореният двумесечен срок, в който старият собственик следвало да изнесе движимите вещи. Св. Г. дори предупредил Г., че ще изхвърли вещите, ако собственика не ги вземе доброволно. От доказателствата по делото се установява, че достъпа на жалбоподателят не е бил ограничен, последният е разполагал с ключ за вратата на гаража. Превид тези съображения, настоящата въззивна инстанция споделя напълно изводите по фактите направени както от прокурора в прекратителното постановление, така и тези на първия съд. Относно установените по делото факти следва изрично да се посочи, че вида, характера и стойността на вещите, за които жалбоподателят твърди, че са били на съхранение в гаража, на практика конкретни доказателства не се събиат. Нито списъка съставен от жалбоподателят може да бъде използван като годин източник на данни относно тези вещи, нито субективните възприятия на св. Г., които ги приел за вещи без стойност. Тук обаче прави впечатление, че новият собственик на имота явно е селектирал вещите и е запазил тези, които според него имат емоционална стойност – фотоалбуми на жалбоподателя.

При така установената фактическа обстановка, прокурора е достигнал до единственият правилен извод относно това, че не се събират достатъчно данни за извършено престъпление и кой е неговият автор. Действително

формално са извършени разпоредителни фактически действия по отношение на вещи / които на практика не могат да бъдат индивидуализирани, не може да се определи стойността им/, но за да е осъществено престъплението обсебване от обективна страна, следва да е доказана неправомерна разпоредителна дейност. Фактическото разпореждане, изразяващо се в изхвърляне на вещите, не може да се третира като акт на имуществено разпореждане с вещта, сочещ на неправомерна разпоредителна дейност, респ. на отказ да се върне вещта. Тук няма как да се неглижира поведението на св. Г., които е уведомил собственика на движимите вещи относно промяната на собствеността върху недвижимият имот, без да има задължение се е съгласил в период от два месеца Г. да ползва имота и да организира освобождаването му от движимите вещи, осигуреният дори и след това достъп на жалбоподателят до гаража, предхождащото изхвърляне на вещите уведомление до собственика им, че това ще бъде сторено, ако вещите не бъдат изнесени от гаража. Всички тези обстоятелства установени в хода на досъдебното производство водят до извода, че се изключва умишъла за извършване на такова деяние, за което е образувано наказателното производство.

Престъпният състав на чл.206 от НК се характеризира като противозаконно присвояване на чужда движими вещ, която деецът владее или пази. Относно владение в конкретният случай не може да се говори, тъй като няма никакви доказателства относно такава уговорка, дори и устна между двамата свидетели. Още повече, че в по-голямата част от времето от момента на промяната в собствеността на недвижимият имот и до напускането на Г. от имота, практически Г. въобще не е имал достъп до тези вещи. От доказателствата по делото не може да се предположи или да се изведе извод за постигната между двамата уговорка за пазене на вещите. Напротив събират се безспорни доказателства, че Г. е уведомил собственика на движимите вещи, че не желае поведечка да ги съхранява и че ще ги отстрани от имота си, след като поведече от два месеца това не е сторено от техният собственик. Действително формално погледното с действията си Г. е лишил от възможност Г. сам да се разпорежи с вещите. В теорията се възприема, че обсебването е резултатно престъпление и то е довършено с осъществяването на възможността на собственика на вещта да се разпорежда с нея, предвид акта на имуществено разпореждане на дееца с вещта. Тук обаче следвайки фактологията по конкретният казус, то собственика на

движимите вещи сам се е поставил в това положение, като е negliжирал напълно дадената му възможност от собственика на недвижимият имот в един относително продължителен период от два месеца да изнесе вещите си от къщата. Няма налични доказателства, че свидетелят А. е имал каквото и да е намерение да свои вещите и да се разпорежи с тях, при това противозаконно в свой или чужд интерес, нито пък се установява умишъл за причиняване на щета. От една страна вещите не са индивидуализирани. Същите са се намирали в имота, който е възложен на св. А. с постановление на ЧСИ. Безспорно е установено, че на св. П. е била предоставена възможност да прибере вещите в гаража и в по – късен момент да ги изнесе. На собственика на вещите е било известно местонахождението им и същият е имал възможност да си ги прибере.

Предвид горното, Плевенския окръжен съд приема, че атакуваното пред въззивната инстанция Определение[следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно .

Водим от горното, Плевенския окръжен съд

[A1]

[A2]Какво е това

[A3]

[A4]

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 7 от 20.01.2023 година постановено по ЧНД 378/2022 година по описа на Районен съд Левски, с което е потвърдено Постановление от 09.12.2022г. за прекратяване на наказателното производство по досъдебно производство №ЗМ176/ 2022г. по описа на РУ – Левски, пр. пр. №1832/2022 г. по описа на РП – Плевен за престъпление по чл. 206, ал.1 от НК

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване или протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____